

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom na celo leto 2 glid. 50 kr., za pol leta 1 glid. 30 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroško ulice št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vristice, če so natise enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Nekaj se kuha.

Kaj in kje? Odgovorimo prej na drugo vprašanje: Kje? Na Dunaju ali prav za prav sedaj že v Rimu. Na Dunaju so se namreč pogovarjali minister zunanjih zadev, grof Goluhowski, italijanski in angleški poslanik. Sedaj pa je bil italijanski na hitrem poklican v Rim k svojemu kralju.

Če se kaj takega godi pred svetom, že vre v političnem loncu nekaj. Dunajski listi sedaj hočejo vedeti, da se gre za novo zvezo Avstrije z Italijo in Anglijo. Stvar še je sicer tajna, a če ne varajo znamenja, je nekaj na tem, le ne ve se še, kakov bo izid.

Poglejmo si malo celo stvar, ali bi bila za kaj ali ne. Kakor je znano, obstoji sedaj trodržavna zveza med Avstrijo, Nemčijo in Italijo. Da nam ta zveza ni na korist, čutili smo že večkrat; zakaj Nemčija je nekako zmiraj naprej in mi in Italijani moramo za njo. Ako n. pr. Nemčija iz strahu pred Francozi zahteva več vojakov, takoj se za isto oglasi tudi naš vojni minister. In posebno slabo se godi pri tem Italiji, ki je v denarnem oziru prav na slabem.

Ako pomislimo, zakaj se take zveze sklepajo, potem je nam ena ali druga v slabo korist. Namen teh zvez je vendar zmiraj, da se ložje branijo ob času kake vojne. In ako vzamemo samo to stran, imela bi sedanja zveza še več pomena, ko prihodnja.

Anglija in Nemčija se pisano gledata vsled južnoafrikanških dogodkov, in ako sklenemo zvezo z Anglijo, moramo pustiti Nemčijo. In ta bi nam bila v slučaju kake vojne z Rusijo vendar v večjo pomoč ko Anglija, ki je preoddaljena in nam more pomagati le na morju. Sploh pa je Anglija sedaj osamljena. Povsod so jej začeli stopati na prste, in veliko psov je zajcu gotova smrt. Ker se veliko govori o rusko-turški zvezi, katerej je seveda tudi Francoska prijateljica, boji se Anglija za Egipt. In tukaj bi bila kot najbližja moč Italija in tudi Avstrija zelo dobra. Angleži so si jo dobro iztuhtali; čuditi se le moremo, kako je Avstrija tako naglo segla v roko; za Italijo ni čuda, ona potrebuje pomoči v Afriki in ne bilo bi ji neljubo, ko bi Anglija poslala pomoč iz bližnjega Egipta. Anglija torej potrebuje nas in ne mi nje, in zato ne najdemo uzroka, zakaj bi se jej obesili na vrat in podpirali njene pregrešne naklepe.

Z Anglijo bi torej ne bilo kaj mnogo prida. Kaj pa z Italijo? S to imamo itak že zvezo, a kakor se vidi, hoče postati to prijateljstvo še trdnjše, in vsak lahko spozna, da le Avstriji na — škodo. Prvič je Italija na robu propada npravstveno in socijalno ali družabno. Nemški zgodovinar Möhler piše o tej državi: »Od časov papeža Pija IX., posebno od 1848 je pokazala država Pijemont, ki se imenuje od 1860 kraljestvo italijansko, z nepregledno vrsto cerkvi sovražnih činov

svoj resnični značaj. Pred smrtjo in po smrti grofa Cavour-ja (1861), ki je pravi ustanovitelj sedanje Italije, zidane na laž, rop in železno silo, se ni v ničemur spremenil ta cerkvi nasprotni tok. Z Rimom ali brez Rima drvi ta »Italija« npravstvenemu in gospodarstvenemu propadu nasproti in vsa priznanja in zveze z velevlasti ali majhnimi državami je ne bodo rešile.« In zares, strašno leži roka božja na tej deželi. In kdo bo torej sklepal s tako državo še zvezo? Avstrija stori veliko bolje, da se reši prej ko prej te zveze, ne da bi še jo sklepala tesneje.

Drug pomislek pa, ki ga imamo proti tej zvezi je ta: Že sedaj se vsled zveze z Italijo božajo in negujejo naši Italijani na vse mogoče načine, čeravno je vsakemu človeku jasno, kam da gre njih mišljenje in teženje. »Trst še ni rešen«, to je glasilo naših in italijanskih Lahonov. Že sedaj jih nobena vlada ne upa še spomniti na njihove državljanske dolžnosti, da bi se ne zamerila Crispi-ju. In to še bo tem hujše, čim tesneje se združimo z Italijo.

Tretjič pa še je za nas katoličane merodajno tudi razmerje do poglavarja sv. cerkve, sivega ujetnika v Vatikanu. Kot verni katoličani ne moremo nikdar odobravati tega početja in vedno in vedno bomo opozarjali na ta rop. Ako bi se torej Avstrija in Italija še tesneje združili, kazalo bi vse, kakor da bi Avstrija odobravala sedanje stanje rimskega papeža, in to bi se reklo avstrijske katoličane po licih biti.

Nazadnje pa nam tudi Italija v slučaju vojne ne more nikjer posebno pomagati. Ako s to zvezo odbijemo Nemčijo, bo ta naravno prisiljena iskati pomoči pri Rusiji in Franciji, in potem smo še le v pravi stiski.

Ako bi torej Avstrija sklenila zvezo z Anglijo in Italijo, morali bi to obzalovati in tudi odločno obsojati kot očitvidno na kvar našega cesarstva in Goluhowski bi si tukaj ne stekel posebnih zaslug. Naj rajši skrbi, da se otresemo prej ko prej Italije pa tudi Nemčije in zboljšamo svoje razmere z Rusijo, ki nam je gotovo mogočnejša prijateljica ko Italija ali Anglija. S.

Občinski pečati v polit. okraju mariborskem.

Dragi bralec, mislil si bodeš, ko ta napis čitaš, kaj pa meni pisec s tem sestavkom, morebiti nam misli povedati, v katerem jeziku so občinski pečati napravljene; zakaj pa to, saj je pač naravno, da je, če ne vsi, vsaj večina pečatov slovenskih ali vsaj slovensko-nemških? Dragi bralec, zelo se motiš, če to misliš.

Glej, v davkarskem okraju mariborskem imata le občini: Polička ves, ki pa vsigdar le nemški uraduje, in pa Loka čisto slovenske pečate, (gospod Lešnik, župan